

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **a) S. L. a b) R.L.**, zastoupené JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Masarykovo náměstí 91/28, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2011, č. j. MSK 28084/2011, ve spojení s opravným rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 5. 2011, č. j. MSK 66754/2011, o odstranění stavby,

t a k t o :

- I. Na místě žalobkyně b) soud dále v řízení pokračuje s žalobcem a).
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí

Magistrátu města Karviné (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 12. 2010, č. j. MMK/021512/2010, jímž správní orgán I. stupně nařídil žalobcům odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. 900/1 v k. ú. Ráj u rodinného domu č. p. X, Farmy č. o. X, 73401 Karviná-Ráj, provedené žalobci bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, a jímž jim bylo uloženo nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. Opravné rozhodnutí žalovaného se týká opravy jména žalobce a) ve výrocích rozhodnutí. Žalobci žádají zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce při jednání navrhl, aby tento vstoupil do postavení žalobkyně b), neboť na základě dohody o vypořádání společného jmění manželů ze dne 9. 10. 2013 je nyní jediným vlastníkem dotčených nemovitostí, což doložil výpisem z katastru nemovitostí ze dne 6. 2. 2014. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

Žalobce předně namítá, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby, když právní režim této stavby bylo možno podřadit pod stavební rozhodnutí vydaná ve vztahu ke stavbě hlavní, a to i s ohledem na skutečnost, že součástí stavby plotu jsou i nezbytná technologická zařízení jednotlivých přípojek.

Žalobce dále uvádí, že správní orgán I. stupně zahájil řízení o odstranění stavby poté, co byl upozorněn vlastníkem vodovodu, že plot žalobce stojí na vodovodním řádu, aniž by si toto tvrzení nějak ověřil, i přes to, že následně zjistil, že plot jednoznačně stojí na pozemku žalobce a vodovod je umístěn v komunikaci, která se nachází před pozemkem žalobce. Dále žalobce poukázal v souvislosti se zahájením řízení na skutečnost, že podle § 103 nyní účinného stavebního zákona nevyžaduje stavba plotu stavební povolení ani ohlášení.

Žalobce poukazuje na skutečnost, že žalovaný dospěl k závěru, že je možné, že stavba oplocení byla zakreslena v dokumentaci pro stavební řízení, kterou měl v době vydání stavebního povolení a následně i kolaudace stavby rodinného domu žalobce k dispozici stavební úřad. Žalovaný zjistil, že samotný stavební úřad porušil dispoziční zásadu, ze které vyplývá, že stavební úřad provádí řízení toliko na základě žádosti, resp. v rozsahu stanoveném v žádosti stavebníka, když vydal stavební povolení v širším rozsahu, než samotní stavebníci žádali. Následně však dle žalobce zcela nelogicky lpí na tom, že stavební úřad nemohl v rámci kolaudačního rozhodnutí povolovat jiné stavby, než které byly žalobcem uvedeny v žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí. Žalobce setrvává na svém stanovisku, že v době kolaudace stavby byl plot zrealizován tak, jak v nynějším řízení stavební úřad zjistil, neboť součástí plotu byla nezbytná technologická zařízení, která správní orgán I. stupně odstranit nenařizuje.

Co se týče ohlášení stavby plotu jako drobné stavby podané v roce 1998, k tomuto žalobce uvádí, že to byl právě správní orgán I. stupně, který mu sdělil, že stavba bude povolena v rámci kolaudačního rozhodnutí k rodinnému domu, neboť součástí této jinak drobné stavby jsou právě technologická zařízení.

Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť se domnívá, že rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu věci. K námitkám žalobce uvedl, že s nimi nesouhlasí. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno, neboť byly splněny podmínky pro jeho zahájení, když zákon nedává stavebnímu úřadu v tomto prostor pro uvážení. V řízení o odstranění stavby je toliko nutné prokázat, kdo je vlastníkem

stavby, a že se jedná o stavbu, která byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. V řízení bylo prokázáno, že vlastníkem předmětné stavby je žalobce a že stavba oplocení byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Případná zjištěná pochybení stavebního úřadu ve stavebním řízení (porušení dispoziční zásady, které však bylo ku prospěchu žalobce) již nelze v současné době napravit, ale je jednoznačné, že tato nemohla v žalobcích vzbudit dojem, že stavebním povolením byla povolena i stavba oplocení, neboť o oplocení není ve stavebním povolení a následně ani v kolaudačním rozhodnutí zmínka. Kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 2. 3. 1999, žalobci však dne 21. 10. 1998 poprvé podali „ohlášení drobné stavby“. Z tohoto dokumentu vyplývá, že oplocení v té době nebylo provedeno. Na to reagoval stavební úřad sdělením ze dne 29. 10. 1998, v němž uvedl, že záměr se nachází v biokoridoru a z tohoto důvodu musí být projednán ve stavebním řízení. Žalovaný popírá žalobcem tvrzený příslib, že oplocení bude legalizováno v rámci kolaudačního řízení z důvodu toho, že součástí oplocení jsou technologická zařízení. Žalovaný již v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že zděný pilíř obsahující hlavní uzávěr plynu a elektrickou přípojkovou skříň mohl být proveden samostatně a před ním umístěné pilíře mohly být realizovány později. Tento pilíř byl řádně kolaudován, proto nebyl ani předmětem odstranění stavby. Dle § 129 odst. 2 stavebního zákona lze stavbu za splnění hmotněprávních podmínek dodatečně povolit, o čemž byli žalobci opakovaně poučeni, této možnosti legalizace stavby však nevyužili.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 24. 2. 1993 tehdejší majitelka pozemku par. č. X, v k. ú. Karviná-Ráj požádala o umístění stavby rodinného domku. Dne 27. 7. 1993 bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby, v němž je mj. stanovena pod bodem 3 písm. c) podmínka Severomoravských vodovodů a kanalizací, a.s., Ostrava, že je nutné dodržet ochranné pásmo 6 m v obou směrech od osy potrubí, které prochází pozemkem parc. č. X, a oplocení bude v šířce ochranného pásma provedeno s odnímatelnými poli z důvodu snadného přístupu k přivaděči v případě poruchy. Dne 25. 7. 1994 požádal žalobce o změnu územního rozhodnutí s tím, že pozemek dne 8. 12. 1993 nabyt od původní majitelky. Změna se týkala rozlohy zastavěné plochy, střechy a základů domu (nepodsklepený dům). O změně bylo rozhodnuto dne 2. 8. 1994, návrhu žalobce bylo plně vyhověno. Dne 1. 9. 1994 žalobce požádal o stavební povolení pro stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v kat. území Ráj, k žádosti doložil projektovou dokumentaci, v níž je mj. zakresleno uliční oplocení – zděný sokl a pilíře – dřevěná plotová výplň a vrata, nika, vstupní branka, přípojková skříň, rozvaděč a elektroměr ve zděném pilíři. Stavební povolení bylo vydáno dne 20. 10. 1994 na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v kat. území Ráj, včetně žumpy, vodovodní a el. přípojky na pozemcích parc. č. X a X v kat. území Ráj. Pro provedení stavby byly stanoveny podmínky, oplocení není mezi podmínkami pro provedení stavby (ani na jiném místě rozhodnutí) zmíněno. Dne 21. 10. 1998 podal žalobce ohlášení drobné stavby, a to oplocení na pozemku par. č. 900/1, v k. ú. Ráj, se specifikací, jak bude oplocení provedeno. Dne 29. 10. 1998 sdělil stavební úřad žalobci (doručeno dne 3. 11. 1998), že ohlášenou drobnou stavbu lze provést jen na základě stavebního povolení, neboť dle územního plánu sídelního útvaru města Karviná se navrhovaná stavba nachází v zóně N-Z v místě biokoridoru, a podání je nutno projednat s odborem životního prostředí Městského úřadu Karviná. Dále byl žalobce poučen, že žádost o stavební povolení s dokumentací a podklady má podat u zdejšího stavebního úřadu, že řízení bude zahájeno dnem, kdy tyto doklady předloží, a že do doby, než stavební povolení nabude právní moci, nesmí být s pracemi započato. Následně bylo dne 4.

11. 1998 opakovaně podáno totožné ohlášení drobné stavby, které bylo dne 16. 11. 1998 vzato zpět. Dne 5. 2. 1999 podal žalobce návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí pro rodinný dům včetně žumpy, vodovodní a elektrické přípojky. Dne 2. 3. 1999 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí o povolení užívání stavby rodinného domu, stavby žumpy a plynovodní přípojky, stavby vodovodní a elektrické přípojky. V popisu stavby není oplocení uvedeno.

Na základě oznámení společnosti Severomoravských vodovodů a kanalizací ze dne 24. 9. 2009 o tom, že v ochranném pásmu jejích rozvodů se nachází stavba oplocení, byla provedena dne 20. 10. 2009 kontrolní prohlídka správním orgánem I. stupně, o níž byl sepsán protokol, z něhož vyplývá existence oplocení na pozemku žalobce bez stavebního povolení. Po dalším provedeném šetření bylo správním orgánem I. stupně zahájeno dne 3. 12. 2009 řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku par. č. X, v kat. úz. Ráj. Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby obsahuje poučení o možnosti dodatečného povolení stavby v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona. Proti tomuto oznámení podal žalobce své námitky, když tvrdil, že nedílnou součástí stavebního povolení i kolaudačního rozhodnutí je projektová dokumentace ověřená ve stavebním řízení, kterou dne 20. 10. 1994 stavební úřad potvrdil svým razítkem a podpisem, v uvedeném výkresu je zcela zřetelně zakresleno a dále v legendě popsáno uliční oplocení. Správní orgán I. stupně provedl zaměření oplocení, toto oznámil žalobci, znovu je poučil o možnosti postupu dle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Žalobce nijak nereagoval. Dne 21. 12. 2010 bylo správním orgánem I. stupně žalobci nařízeno odstranění stavby oplocení, a to nejpozději do 30. 6. 2011. Povinnost odstranit stavbu se netýká elektrické přípojkové skříně s rozvaděčem a pilíře s hlavním uzávěrem plynu, které jsou součástí oplocení. Své rozhodnutí správní orgán odůvodnil tím, že ve výrokové části územního rozhodnutí, rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby, stavebního povolení ani kolaudačního rozhodnutí není uvedena stavba oplocení, která je předmětem tohoto rozhodnutí. Stavba oplocení nebyla rovněž uvedena ani v žádostech vlastníka stavby o vydání těchto rozhodnutí. Dále správní orgán I. stupně mj. uvedl, že bylo v řízení zjištěno, že stavba, která je předmětem tohoto řízení, neodpovídá zakreslení ve výkresu situace. Správní orgán I. stupně dále uzavřel, že ze skutečnosti, že žalobce neprojevil vůli legalizovat nezákonný stav (nepožádali o dodatečné povolení), je nutno vyvodit závěr, že vlastník stavby nemá zájem na dodatečném povolení předmětné stavby. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 10. 1. 2011 odvolání s odůvodněním obsahově totožným s námitkami podanými ve správním řízení a žalobními námitkami. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 11. 4. 2011 potvrdil.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 7. 1998 do 30. 6. 2006, územní rozhodnutí nevyžadují drobné stavby.

Podle ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 7. 1998 do 30. 6. 2006, stavebník [§ 139 písm. d)] drobných staveb, stavebních úprav a udržovacích prací uvedených v § 55 odst. 2 a 3 je

povinen jejich provedení předem písemně ohlásit stavebnímu úřadu. Stavební úřad může stanovit, že ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu nebo udržovací práce lze provést jen na základě stavebního povolení.

Podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 31. 12. 2012, stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.

Soud dospěl k závěru, že řízení o odstranění stavby plotu žalobce bylo zahájeno důvodně, neboť stavební úřad na základě podnětu a po provedeném šetření dospěl k závěru, že oplocení parcely č. X v k.ú. Ráj bylo provedeno bez rozhodnutí nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem (ustanovení § 129 odst. 1 stavebního zákona). V případě stavby žalobce tímto rozhodnutím mělo být stavební povolení, neboť, jak mu sdělil stavební úřad v přípise ze dne 29. 10. 1998, jakožto reakci na jeho ohlášení drobné stavby oplocení ze dne 29. 10. 1998, který mu byl doručen 3. 11. 1998, ohlášenou drobnou stavbu bylo možné provést jen na základě stavebního povolení, neboť dle územního plánu sídelního útvaru města Karviná se navrhovaná stavba nacházela v zóně N-Z v místě biokoridoru, a podání bylo nutno projednat s odborem životního prostředí Městského úřadu Karviná.

Úvaha žalobce o tom, že právní režim stavby plotu bylo možno podřadit pod stavební povolení vydaná ve vztahu ke stavbě hlavní, není správná. Rozsah stavebního povolení určuje žadatel ve své žádosti o stavební povolení, kde musí přesně vymežit, jakou stavbu žádá povolit. To, co je uvedeno v dokumentaci či nákresu, netvoří součást žádosti v tom smyslu, že by měl stavební úřad z tohoto dovozovat, že žadatel žádá vydat stavební povolení ke všem zakresleným stavbám, ačkoli je neuvádí ve své žádosti.

K dalším námitkám žalobce soud uvádí, že stavební úřad může zahájit řízení o odstranění stavby buď na základě vlastních zjištění anebo na základě podnětu jakýchkoli jiných subjektů. Skutečnost uvedená v podnětu, jenž měl za následek zahájení řízení o odstranění stavby, na kterou poukazuje žalobce, tedy že oplocení nestojí na vodovodním řádu, ale mimo něj a na jeho pozemku, není pro zahájení řízení nijak rozhodná. Pro zahájení tohoto řízení je rozhodné, že byla zjištěna stavba (není rozhodné, jak), že se jedná o stavbu podléhající rozhodnutí, opatření nebo jinému úkonu stavebního úřadu a neexistence takového rozhodnutí. Při splnění těchto podmínek není na vůli stavebního úřadu, jakým způsobem bude postupovat, ale ustanovení § 129 stavebního zákona stanovuje postup, kterým je stavební úřad vázán. Jak již uvedl žalovaný, je pravdou, že stavební úřad při stavebním řízení porušil dispoziční zásadu, nicméně tuto porušil ve prospěch žalobce v tom smyslu, že rozšířil jeho žádost vydáním stavebního povolení i pro žumpu, vodovodní

a el. přípojku. Soud považuje úvahu žalobce o tom, že ačkoli nejprve stavební úřad dispoziční zásadu porušil a nyní nelogicky lpí na tom, že nemohl v rámci kolaudačního rozhodnutí povolovat jiné stavby, za zcela lichou. Rozhodné je, že toto stavební úřad neudělal, tedy že předmětem kolaudačního řízení neučinil oplocení žalobce. Proto oplocení nebylo zkolaudováno, na rozdíl od technologických zařízení umístěných v jednom z pilířů plotu, který, jak uvedl žalovaný, stavebně mohl být proveden samostatně, nezávisle na dalších pilířích a částech oplocení.

Pro úplnost soud dodává, že je pravdou, jak uvádí žalobce, že podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona nyní účinného nevyžaduje stavba oplocení stavební povolení ani ohlášení, nicméně tato stavba (na rozdíl od dřívější úpravy) vyžaduje rozhodnutí o umístění stavby dle ustanovení § 79 stavebního zákona. Nejedná se tedy ani nyní o stavbu, která by nepodléhala jakémukoli rozhodnutí dle stavebního zákona, a nikdy se o takovou stavbu nejednalo.

Krajský soud se pozastavuje nad nepochopitelným jednáním žalobce, který - ač náležitě poučen a vyzván k součinnosti - trval nepoučitelně na svém laickém názoru, že dosavadní stavební povolení postačuje a ani po náležitém poučení se nesnažil své pochybení napravit žádostí o dodatečné povolení stavby. Celkový přístup žalobce spočívající na odmítání právních pravidel, v jejichž rámci bylo možné daný stav konvalidovat, o čemž byl opakovaně řádně poučen, a jeho úporné setrvávání na názoru, který nemá oporu v právu (jakkoli je třeba uvést, že tyto skutečnosti nebyly pro podstatu věci rozhodující), má podle práva za následek napadené rozhodnutí, jak bylo vydáno.

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í: Proti výroku I. tohoto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Proti výroku II. a III. tohoto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 19. března 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu